

"בשוב ה' את שיבת ציון היינו כחולמים - מזמור קכ"ו בראי השירה העברית
ימי עיון בתנ"ך, מכללת הרצוג, קיץ תשע"ג
ד"ר מרים וייטמן

ב"ה

תהילים קכ"ו

- א שיר המעלות בשוב ה' את-שיבת ציון היינו כחולמים :
ב אז ימלא שחוק פיני ולשונינו רנה אז יאמרו בגוים הגדיל ה' לעשות עם-אלה :
ג הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים :
ד שובה ה' את-שבותנו (שביתנו) כאפיקים בנגב :
ה הורעים בדמעה ברנה יקצרו :
ו הלוך ילך ובכה נשא משך-הזרע בא-גבא ברנה נשא אלמתי :

הרב קוק : החלומות הגדולים יסוד העולם הם. המדרגות שונות הן. חולמים הם הנביאים, 'בחלום אדבר בו'. חולמים הם המשוררים בהקיץ, חולמים בעלי המחשבה הגדולים לתיקון העולם. חולמים אנו כולנו 'בשוב ד' את שיבת ציון'... החיים החברתיים, בהיותם שקועים רק בצדם החמרי, נוטלים את אור החלום מן העולם, את זהר ההרחבה שלו, את עלייתו העליונה מהמציאות... החלום החופשי, המורד במציאות וגבולו, הוא הוא באמת האמת היותר חוייתי של המציאות (שמונה קבצים ג', רכ"ו).

ואולי לא היו הדברים ... / רחל	היינו כחולמים / נתן אלתרמן	כזה :
ואולי לא היו הדברים מעולם, אולי מעולם לא השפמתי עם שחר לגן, לעבדו בועת-אפי?	אנייה כבויית אורות מול פני העיר. רקיע זר. סירות שחרות. משק משוט זהיר.	שריקה - צליפת אורות - צמד - ! בשם החוק - - ! ושוב דממה. סירות שחרות. ובכי תינוק.
מעולם, בגמים ארבים ויוקדים של קציר, במרומי עגלה עמוסת אלמות לא נתתי קולי בשרי?	הנם כבד. הלילה מת. אי-מי גונח... הס! נרח פלאי מתנווד מלמעלה כפנס.	הזה חלום. האם אחרון? גלים בחוף הולמים - בשוב השם שיבת ציון היינו כחולמים!
מעולם לא טהרתי בתכלת שוקטה ובתם של כנרת שלי... הוי, כנרת שלי, ההיית, או חלמתי חלום?	האם לוחצת את הבת. נדיה חזקות. - שתקי. עוד רגע. עוד מעט מתר יחיה לבבות.	* / אמיר גלבוז
	הלילה מת. החוף אפל. צלקים נוכלים בחול. גלים גדולים בערש ליל חולמים חלום בחול.	היינו כחולמים אל חלום. קושרי נתוקים אל שלם. שוב עלה זוהר על גגות ירשלים שמש צעיר. ואם ער ואם חולם סלם נצב, בו לעלות חתר עם שלם.

מכללת הרצוג-גוש עציון
ימי עיון בתנ"ך
קיץ תשע"ג